

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010232
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4124010232.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/, písmeno c/, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 23.05.2024, sp. zn. 4Nt/4/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 24.10.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie Okresného súdu Nitra z 23.05.2024, sp. zn. 4Nt/4/2024.

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku sa rozsudok Okresného súdu Nitra z 27.05.2021 sp. zn. 5Tk/1/2021 z r u š u j e vo výroku o treste prepadnutia majetku a zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvého stupňa“) podľa § 394 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“), ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5Tk/1/2021 zo dňa 27.05.2021 a zároveň podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp.z n. 5Tk/1/2021 zo dňa 27.05.2021, v časti výroku o treste prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 2 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na časť zrušeného rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil v podstate tým, že podmienky na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5Tk/1/2021 boli splnené, nakoľko Nález Ústavného súdu sp. zn. PL ÚS 1/2021 zo dňa 27.09.2023, ako aj ďalšie listinné dôkazy, sú nové skutočnosti skôr neznáme, existenciu ktorých zákon v takýchto prípadoch predpokladá § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že v obdobných veciach rozhodoval Najvyšší súd SR (uznesenie sp. zn. 2Tost 29/2023 zo dňa 12.12.2023, uznesenie sp. zn. 4Tost 24/2024 zo dňa 29.05.2024, uznesenie sp. zn. 4Tost 21/2024 zo dňa 29.05.2024) a prijal záver, že výrok o treste je nedeliteľný a tvorí jeden celok. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné aj v prípade povolenia obnovy konania súvisiacej s trestom prepadnutia majetku, zrušiť celý výrok o treste, nakoľko výrok o treste prepadnutia majetku je súčasťou výroku o treste. Navrhol, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „nariadený súd“) napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušil a zároveň rozhodol

v intenciách petitu návrhu na povolenie obnovy konania a následne, aby podľa § 403 Trestného poriadku odsúdeného do väzby nevzal a túto nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a uložením primeraných povinností a obmedzení.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti preskúmal postup súdu stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného o povolení obnovy konania a zistil, že odsúdenému bol ukladaný trest odňatia slobody nepodmienečne a zároveň mu bol uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 2 Trestného zákona, ako aj ochranný dohľad.

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný.

Preskúmaním spisového materiálu bolo zistené, že odsúdený sa svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania predovšetkým preto, že mu bol uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 2 Trestného zákona, ktorého nesúlad s Ústavou SR, konkrétne čl. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 vyslovil Ústavný súd SR. Poukázal pri tom aj na tú skutočnosť, že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát až po skončení konkurzného konania, pri čom v jeho prípade doposiaľ nedošlo k dražbe jeho majetku, a teda trest prepadnutia majetku nebol vykonaný.

Po postupe určenom ustanovením § 192 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru o dôvodnosti vyhovie návrhu odsúdeného na obnovu konania, pretože mu bol citovaným odsudzujúcim rozsudkom uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 2 Trestného zákona, t.j. podľa zákonného ustanovenia, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd SR Nálezom PL.ÚS 1/2021 zo dňa 27.09.2023 vyslovil nesúlad s ústavou a stratou účinnosti Trestného zákona v tomto konkrétnom ustanovení, pričom trest prepadnutia majetku uložený odsúdenému doteraz nebol vykonaný. Táto skutočnosť je jedným z dôvodov a podmienok obnovy konania určenom ustanovením § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku. Z týchto dôvodov preto dôvod obnovy konania v posudzovanej trestnej veci bol nepochybne naplnený.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného týkajúce sa zrušenia uloženého trestu prepadnutia majetku a to, že vzhľadom na nedeliteľnosť výroku o treste je potrebné pri povolení obnovy konania zrušiť celý výrok o uloženom treste, sa krajský súd odvoláva na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.04.2024, sp. zn. 3Tost/25/2024, s ktorými právnymi úvahami sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v súvislosti s argumentom o tzv. o nedeliteľnosti trestu poukazuje na judikatúru vyplývajúcu zo stanovísk a rozhodnutí súdov publikovaných v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR a to S 16/2003. Podľa citovaného stanoviska, ak je v preskúmanom rozsudku chybná iba oddeliteľná časť výroku o treste a chybu nemožno napraviť zrušením len tohto chybného výroku alebo aj súčasným rozhodnutím vo veci samej, ale treba v konaní pokračovať, čo i len zisťovaním podmienok pre prípadné uloženie niektorého ďalšieho druhu trestu, musí vyšší súd vždy zrušiť celý výrok o treste, pretože zrušením iba chybnéj oddeliteľnej časti výroku o treste, správoplatní nedotknutú časť napadnutého rozsudku vo výroku o vine a nedotknutom výroku o treste, čím sa vytvorí prekážka pokračovania v konaní. Z uvedeného je teda zrejmé, že výrok o treste je deliteľný, jeho konkrétne výroky sú oddeliteľné a teda aj samostatne zrušiteľné a nemožnosť zrušenia len časti výroku o treste je odôvodnená iba v tom prípade, že nápravu nemožno zjednať len jeho zrušením alebo súčasne s jeho zrušením aj rozhodnutím vo veci samej. Navyše možnosť vyhovie návrhu na povolenie obnovy konania len samotným zrušením napadnutého rozhodnutia celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný, má svoj podklad aj v prvej vete ustanovenia § 400 odsek 1 Trestného poriadku, pričom v posudzovanom prípade je, v zmysle citovaného nálezu ústavného súdu, obnova konania odôvodnená len v časti výroku o treste prepadnutia majetku z dôvodu, že skutočnosťou skôr neznámou je v danom posudzovanom prípade výlučne strata účinnosti konkrétneho ustanovenia právneho predpisu. Neexistuje pritom zákonný podklad pre zrušenie napadnutého rozsudku v tých jeho častiach, u ktorých nemožno konštatovať, že sú výsledkom aplikácie konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, u ktorého bola konštatovaná tzv. protiústavnosť. Pričom tento záver podporuje aj konkrétne rozhodnutie judikované pod č. R 32/1992.

Keďže novou skutočnosťou skôr neznámou je iné súdne rozhodnutie, je všeobecný súd (konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania) v pozícii orgánu, ktorý má zjednať nápravu chýb, ktorým trpí právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní, vyplývajúcich z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Nadriadený súd zastáva názor (ktorý NS SR vyslovil v už vyššie citovanom rozhodnutí), že k vyhoveniu návrhu na povolenie obnovy konania v zmysle § 400 odsek 1 Trestného poriadku môže dôjsť aj samotným zrušením napadnutého rozhodnutia celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný, a to bez súčasného povolenia obnovy konania., pretože účelom tohto konania je náprava konkrétneho pochybenia, a preto bude postačovať len zrušenie právoplatného rozhodnutia v konkrétnej chybnej časti.

Keďže odsúdenému bol dotknutým odsudzujúcim rozsudkom uložený jednak trest odňatia slobody a popri ňom aj trest prepadnutia majetku, je zrejmé, že dôvodom vyhovenia návrhu odsúdeného je výlučne protiústavnosť § 58 odsek 2 Trestného poriadku, teda ustanovenia, podľa ktorého mu bol uložený trest prepadnutia majetku, a teda len v dôsledku vyššie označeného nálezu ústavného súdu je odsudzujúci rozsudok v danej veci zákonne aj ústavne neudržateľný len vo vzťahu k výroku o treste prepadnutia majetku.

Rovnako tak nadriadený súd v rámci tzv. obmedzeného revízneho princípu (§ 317 Trestného poriadku) je v prieskume zákonnosti uloženého trestu (resp. viacerých trestov) viazaný rozsahom odvolania a v prípade zistenia pochybenia vo výroku o treste je vystavený povinnosti zohľadňovať kritériá trestania aj účel trestu v intenciách § 34 Trestného zákona, pričom však už nadriadenému súdu v takom prípade po prieskume výrokovej časti napadnutého prvostupňového rozsudku o treste (ako celku), hoci pozostáva z viacerých výrokov o uložení rôznych druhov trestov, nič nebráni, aby v prípade zistenia nesplnenia zákonných podmienok pre uloženie len jedného z nich, napadnutý rozsudok zrušil výlučne len v časti výroku o tomto (chybnom) treste, a to bez zásahu do iných popri ňom ukladaných trestov. Napokon záver o nedeliteľnosti trestu nepodporuje ani judikatúra NS SR.

Nadriadený súd preto zastáva názor, že výrok o treste, hoci v sebe zahŕňa výroky ukladajúce rôzne druhy trestov, je deliteľný, tieto konkrétne výroky sú oddeliteľné, a teda aj samostatne zrušiteľné, pričom opätovne poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Tost/25/2024.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ak nadriadený orgán nezamietne sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak aj je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Nadriadený súd vzhľadom na vyššie rozvedené, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a sám rozhodol tak, že zrušil výrok o treste prepadnutia majetku uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Nitra z 27.05.2021 sp. zn. 5Tk/1/2021, pričom dôsledkom tohto rozhodnutia je, že následne nedôjde ku konaniu po povolení obnovy konania tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 403 až § 405 Trestného poriadku, pretože k povoleniu obnovy konania nedošlo.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.